

Anna en de klusjesman

(Walnussmond met nougatcreme)

Blijspel in vier bedrijven

door

HELMUT SCHMIDT & ELKE SIEMERS

Vertaling

An van Kessel

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ANNA EN DE KLUSJESMAN – WALNUSSMOND MET NOUGATCREME** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HELMUT SCHMIDT & ELKE SIEMERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Anna van Putten - gefrustreerd door de sleur van een langjarig huwelijk en daaruit wanhopig een uitweg zoekend

Cas - haar man, die de hele week van huis is en van Anna's eenzaamheid totaal geen idee heeft

Henny - hun dochter, al achttien geweest en dat feit uitbundig als graadmeter voor haar volwassenheid hanterend

Boris - haar lover, vrijgevochten kunstenaar en, zoals zovelen van zijn soort, op de grote doorbraak wachtend

Sonja Vrielink - hartsvriendin van Anna, maar ook een mannenver-slindende nymfomane; nochtans van goede inborst

Mustafa Yldiz - klusjesman van Turkse origine, die méér klust, dan waarvoor de expresservice hem heeft aangenomen

OPMERKING:

Mustafa woont al vijftien jaar in Nederland en spreekt de taal vrij goed. Nochtans heeft hij 'n accent. Wordt de rol toevallig door een niet van Nederlandse origine zijnde acteur vertolkt, dan is er geen enkel probleem. In het andere geval zal de acteur dit accent zelf moeten invullen, vanuit z'n eigen geaardheid, daar het schriftelijk weergeven ervan vrijwel onmogelijk is.

MUZIEK CD'S:

Gloria Gaynor: I am what i am
en instrumentale buikdansmuziek

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

DECOR:

Het stuk speelt op twee verschillende locaties, maar de ombouw is, zonder coulissenwisseling, vrij gemakkelijk te realiseren. De toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal.

Bedrijven 1, 2 en 4:

Ze spelen in de woonkeuken van de familie van Putten. In de korte kant links is 'n deur, waarachter suggestief een gang, die uitkomt bij de voordeur. In de korte kant rechts een deur, die naar alle andere vertrekken van het huis voert. De brede achterwand wordt voor een belangrijk deel ingenomen door keukentoestanden, zoals een aanrecht met spoelbak, keukenkastjes erboven, een koelkast, gasstel etc. Het mooist zou natuurlijk een complete inbouwkeuken zijn. Dit keukengedeelte is overigens geheel rechts gesitueerd en mag gerust meer dan de helft van de achterwand innemen. De keukenfunctie kan ook nog geaccentueerd worden door potten en pannen aan de wanden, een rekje met kruiden enz. De verdere inrichting van de ruimte kan naar eigen goeddunken. Maar per se voorhanden dienen te zijn: een cd-speler, 'n telefoon, 'n kooitje met 'n parkiet of kanarie, 'n klein spiegeltje aan de linker wand en naast de deur rechts een personenweegschaal, met daarboven, tegen de wand, 'n gewichtstabel. In het vierde bedrijf zijn weegschaal en tabel niet meer te zien.

Bedrijf 3:

Van de keuken hoeft alleen nog maar het gasstel en een gedeelte van het aanrecht zichtbaar te zijn. De rest kan afgedekt worden met bonte doeken, waarop eventueel sterren en halve manen aangebracht. De deur links blijft ook in dit bedrijf de toe-gangs deur naar buiten. De deur rechts is afgedekt met sjaals of anderszins. Aan de wanden 'n schilderij van 'n moskee, 'n tapijt, twee sabels en 'n schapenvacht. Ook op de grond 'n Oriantaals tapijt. Verder 'n rek met bonte glasvazen en ceramiëkborden. Ook 'n waterpijp zou best aardig zijn. In de ruimte bevindt zich verder 'n laag tafeltje, met twee grote zitkussens. En ook hier moet ergens 'n cd-speler staan. Links achter staat het bed van Mustafa, met het voeteneind naar voren. Een matras met bekleding. Vanaf het plafond hangen twee muskietennetten. (*liefst blauw met sterren*) Een ervan hangt, half opengeschoven boven het bed, het andere omsluit deels het tafeltje met de zitkussens. Ergens moet ook

'n levensgrote spiegel staan, desnoods op wieltjes. Het geheel moet, ook qua belichting, oosterse sfeer en mystiek uitstralen en de decorbouwer kan ook naar eigen idee tewerk gaan.

EERSTE BEDRIJF

Nog bij gesloten voorhang klinkt het lied "I am what i am" en bij het zichtbaar worden van het toneel ziet men een complete overvloedig gedekte ontbijttafel, op het gasstel een pannetje, waarin twee eieren koken; Anna staat er in een ouderwetse ochtendjas bij; ze draagt pantoffels, in het haar krulspelden en daar overheen een doorzichtig hoofddoekje; Cas zit aan tafel en leest de krant; is, getuige de lege schaal in z'n eierdopje en gebruikt kopje, reeds klaar met ontbijten, heeft z'n jasje al aan, bij de stoelpoot staat z'n tas; het lied is inmiddels beëindigd.

Anna: *(gaat naar rechts, roept in de deur)* Henny, het is al zeven geweest! Ontbijt! *(neemt met 'n lepel de eieren uit het pannetje, verdeelt ze over de twee gereedstaande eierdopjes; neemt de pot Nutella van tafel, haalt er, iets terzijde, zodat Cas 't niet ziet, 'n flinke lepel uit en geniet er zichtbaar van; ze likt de lepel helemaal schoon, gaat vervolgens naar de kooi met parkiet, vult uit 'n doos de bakjes in de kooi bij, ondertussen)* Ja ja, Florie, jou hoeft men tenminste niet tweemaal te roepen voor 't ontbijt, nietwaar? Kijk eens, hier, zo, zie je wel. Ja, laat 't je maar goed smaken. *(terug naar de tafel, neemt 'n broodje, bijt erin, weer naar rechts, roept met volle mond in de deur)* Henny!

Henny: *(achter het toneel, geïrriteerd)* Jaaa, ik kom!

Anna: Dat die altijd op het laatste moment uit 't huis moet! Ze kan zich toch zeker nog wel de tijd nemen, om op d'r gemak te ontbijten!

Cas: *(na korte pauze)* Gerrit Schipper is dood.

Anna: *(zet de cd-speler weer aan en men hoort weer "I am what i am", dusdanig, dat de dialoog niet verloren gaat, ze zoemt het lied even mee, bijt weer in het broodje, vult twee kopjes met koffie)* Gerrit Schipper? Hmmm, die was toch al over de tachtig, als ik 't goed heb?

Cas: Zevenenzeventig.

Anna: Nou ja, hoe oud iemand ook wordt, het is toch altijd te vroeg.

Cas: Na een kortstondige maar ernstige ziekte, staat hier. Wist jij daar iets van?

Anna: Nee. Hoezo?

Cas: Had toch gekund.

Anna: Moet ik 'n kaart sturen?

Cas: Als er nog een in huis is.

Henny: *(op van rechts, vlotte jonge meid, modern gestylt, decent opgemaakt, goed gekleed, goedgehumeurd)* Goedemorgen!

Anna: Goedemorgen m'n kind.

Henny: *(haalt 'n fles Vitamientje uit de koelkast, komt aan tafel, schenkt*

'n glas vol, drinkt en eet droog knäckebröd) Goeiemorgen pa.

Cas: Wat? Ja ja, goeiemorgen.

Anna: Kind, moet je nou per se droog knäckebröd eten! Daar kun je toch niet op leven! Iedere morgen hetzelfde! Kom, eet 'n eitje en 'n paar broodjes. *(sniijdt er al een in tweeën)* Ik zal er alvast eentje voor je smeren.

Henny: Ma, alsjeblieft! Moeten we het er nu weer over gaan hebben, hoe hoog het cholesterolgehalte van al die producten is? Toch zeker niet.

Anna: Ja maar, je zou dan toch op z'n minst 'n broodje met worst...

Henny: Je margarine heeft te weinig onverzadigde vetzuren, over de samenstelling van het dagelijks brood in onze hedendaagse gerenommeerde bakkerijen zullen we het maar niet hebben en de onderdelen worst en koffie zijn gisteren al uitgebreid aan de orde geweest.

Anna: Maar je zult toch iets moeten eten!

Henny: Doe ik ook, dat zie je toch. En niet alleen, dat ik nog steeds leef, maar ik voel me er ook nog kiplekker bij. Mijn figuurtje heb ik alleen te danken aan het welbewust volgen van mijn dieet. *(voorzichtig)* Misschien dat jij eindelijk ook eens, eh...

Anna: *(vlug)* Alsjeblieft geen woord erover! Je weet verdraaid goed, dat ik er al sinds weken vanalles aan doe.

Henny: *(meewarig)* Ja ma, je doet er vanalles aan, om de vicieuze cirkel in stand te houden.

Anna: Wat?!

Henny: Driemaal per week gymnastiek, je nieuwe powertrainer op de rommelkamer, slankheidspillen in acht verschillende soorten en dan, om de zaak af te ronden, vlug naar de winkel, om weer 'n pot Nutella te halen.

Anna: Hoe bedoel je?

Henny: *(pakt de pot, draait er de deksel af)* Pa lust dit spul niet en ik kan 't net zo min door m'n strot krijgen. Maar toch is deze pot alweer half leeg, terwijl je 'm pas gisteren gekocht hebt. Al dat bewegen en al die moeite helpen je geen zier. Je transpireert het vet eruit en gooit het er dan met dit chocogoedje meteen weer in.

Anna: *(wil iets zeggen, maar weet niet wat, dan heeft ze 'n idee)* Dan kom jij maar eens even mee! *(gaat op de personenweegschaal staan)* Zo, en wat zeg je nu?

Henny: *(er naartoe, kijkt op de wijzerplaat, dan naar de aan de muur hangende tabel)* Spijt me ma, precies hetzelfde gewicht als gisteren.

Anna: O ja, dat zal wel. Maar je moet er ook de krulspelden vanaf trekken.

Henny: *(vrolijk)* Wat je niet zegt!

Anna: Zeker, die droeg ik gisteren niet en ik heb ze vantevoren gewogen.

Tweehonderdtwintig gram en die moet je aftrekken.

Henny: Tata-tata-tataaa! Mijn moeder is tweehonderdtwintig gram kwijtgeraakt! Kijk maar uit, dat 't niet in de krant komt. *(bij de cd-speler, het opschrift van de cd lezend)* "I am what i am". Je bent volgens mij aan 'n nieuw lievelingsliedje toe. Wat zou je zeggen van "I've lost my pounds, I'm happy"? *(zingt deze tekst op zelfgemaakte melodie)*

Anna: Ik weet, dat ik 'n beetje overgewicht heb en zal er dat ook heus wel vanaf krijgen. Maar jij wandelt hier vandaag of morgen nog eens rond als een aangekleed skelet.

Henny: Toe ma, laten we er alsjeblieft over ophouden. En als jij je kritiek op mijn eetgewoonten achterwege laat, zal ik geen opmerkingen meer maken over jouw pondjes.

Anna: *(goedmoedig foeterend)* Dat hoeft ik me sowieso niet te laten gevallen. Cas, zeg jij toch ook eens iets.

Cas: *(opkijkend van z'n krant)* Wat is?

Anna: Je dochter is bezig mij te provoceren.

Cas: *(verder lezend, toonloos)* Henny, hou op met je moeder te provoceren.

Anna: *(ironisch, honend)* Nou zeg, dat was niet mis. *(weer tot Henny)* En als jij geen les wilt missen, zul je nu toch zoetjesaan moeten gaan opstappen. Het mag verdorie ook geen wonder heten, dat je geen tijd meer hebt om te ontbijten. Tot midden in de nacht uitblijven en dan 's morgens niet uit de veren kunnen. Henny: Maham, ik ben achttien geweest.

Anna: Nou en? Ontneemt me dat soms het recht je zo voor en na eens de waarheid te zeggen?

Henny: Allicht niet, ma. Maar eh, voor ik 't vergeet, weet je, ik eh, ik moet jullie nog even iets vertellen.

Anna: *(geschrokken)* O, lieve hemel, dit is toch zeker niet het moment waarvoor alle moeders bevreesd zijn?

Henny: Pardon?

Anna: Liefje, je gaat ons toch zeker niet vertellen, dat je wilt uittrekken?

Henny: O nee, voorlopig niet. Huur betalen is helemaal out. Bovendien koop ik me voor dat geld liever nieuwe kleren. Maar het is eh, nou ja, hoe moet ik jullie dat nou eh...

Boris: *(opkomend van rechts, in boxershorts, met naakt bovenlijf, het haar wild op z'n hoofd, nog geeuwend)* Goede... howaaa... goedemorgen.

Anna: *(zich aan de tafel vasthoudend, perplex)* Goede... *(slikt eens)* goedemorgen.

Henny: *(nu ook verrast, voelt zich onbehaaglijk)* Oh eh, ik had eh... *(Cas kijkt nu ook kort naar de nieuwkomer)*

Boris: Is er koffie?

Anna: *(slikt nog eens, probeert de situatie dan cool te beheersen)* Koffie? Maar zeker. *(al een van de ingeschonken kopjes nemend)* Met melk en suiker?

Boris: Nee, graag zwart, alstublieft. *(Cas kijkt Anna vragend aan)*

Henny: *(tot bij hem)* Weet je, Boris, je..je moment van verschijnen komt 'n beetje onverwacht. Ik wilde m'n ouders net over je gaan vertellen.

Boris: How, knuffelhoney, toch geen problemen zeker?

Henny: Lieverd, alsjeblieft! *(tot Anna en Cas)* Nou eh, dit is Boris. Boris, dit zijn m'n vader en moeder.

Boris: Hi.

Cas: *(idem)* Hi.

Anna: *(idem)* Hi. *(hem tegelijkertijd z'n koffie gevend)* Hier.

Boris: Hé man, dat noem ik nog eens prompte bediening! Supertof! Anna: Ja, echt supertof, nietwaar?

Cas: Vertel eens jongeman, bent u geïnteresseerd in voetballen? Boris: O ja, reken maar.

Cas: Wie denkt u dan, dat kampioen wordt?

Boris: Moeilijk te zeggen. Maar als Feyenoordsupporter hoop ik natuurlijk...

Cas: *(is opgesprongen, hem de hand schuddend)* Ha, u bent 'n man naar m'n hart! Welkom in de familie! *(naam voetbalclub kan aangepast worden; van buiten wordt er 'n paar maal geclaxoneerd)* Daar heb je Paul al.

Boris: Ook 'n Feyenoordsupporter?

Cas: Natuurlijk! Zou ik anders met 'm in dezelfde wagen gaan zitten? *(z'n tas nemend)* Wij moeten eens 'n keer samen babbelen. Of beter gezegd, we moeten samen naar het stadion. Komende zaterdagmiddag, thuiswedstrijd.

Boris: *(verrast)* Mij best.

Cas: Dan zien we elkaar. *(al afgaand, in de deur)* Ik verheug me er al op. Anna: Cas?

Cas: *(zich nog eens omdraaiend)* Ja?

Anna: Hebben we niet iets vergeten?

Cas: Wij? Niet dat ik weet. *(dan schiet het hem te binnen, komt terug, geeft Anna 'n vluchtig kusje op d'r wang)* Tot vrijdag, Anna. Henny, tot dan.

Henny: Tot ziens, pa.

Cas: Jongeman, tot komende zaterdag.

Boris: See you saturday, mister van Putten.

Anna: En rijden jullie alsjeblieft voorzichtig.

Cas: Doen we altijd. *(af, terwijl Anna de deur achter hem dichtmaakt)*

Anna: *(met 'n zucht)* Tja, daar gaat vader weer, laat ons de hele week alleen.

Boris: Het hoofd des huizes moet z'n brood dus kennelijk buiten de regio verdienen?

Anna: Zo is het precies.

Boris: Gossie zeg, dat zou niets voor mij zijn. Vijf dagen zonder vrouwen en zonder seks. Absoluut uncool.

Anna: *(kan haar oren niet geloven)* Lieve hemel zeg!

Henny: Boris, dit is m'n moeder!

Boris: Ja, m'n scharrelkippetje, dat zei je immers al.

Anna: Uiteindelijk zal 't geld ergens vandaan moeten komen, nietwaar. De mens wil zich kleden, zal moeten eten en wil koffie drinken, zeg nou zelf.

Boris: *(slurpt z'n koffie)* Precies, zo zie ik 't ook.

Anna: Maar eh, Henny, je bent toevallig niet van plan me enige uitleg te geven?

Henny: Weet je, ma, dat met Boris en mij is eh... we kennen elkaar nu al 'n paar dagen en we wilden ondertussen wel eens 'n nachtje samen zijn. Ik had 't jullie natuurlijk moeten vragen, oké, maar anderzijds, met achttien ben ik toch zeker wel oud genoeg voor dat soort dingen.

Anna: *(koel)* Natuurlijk ben je dat en het spijt me, dat ik misschien iets onvriendelijk ben overgekomen.

Henny: En van de bloemetjes en de bijtjes weet ik ondertussen alles af, ook zonder dat jullie ooit de moeite hebben genomen me daarover iets te vertellen.

Anna: O zo.

Henny: Toe nou ma, zoiets is toch de gewoonste zaak van de wereld.

Anna: Nou ja, weet ik dat ook weer. *(tot Boris)* Vertel eens, jongeman, wat doe je dan al zo voor de kost, als deze vraag tenminste niet al te indiscreet is?

Henny: *(vlug)* Boris is kunstenaar, ma.

Anna: Kunstenaar, aha. Iets met goochelen of zo?

Boris: Nee, ik schilder.

Anna: Je schildert? Nee toch. En waar zijn je kunstwerken te koop? En wanneer was je laatste vernissage?

Boris: Ziet u, ik werk nu nog op straat en ben hoofdzakelijk aangewezen op passanten in de voetgangerszone. Ik wacht nog op de grote doorbraak, maar dat zal nu niet meer zolang duren.

Henny: Boris kan jou ook eens doen, ma. Dat kan ie verschrikkelijk goed! Ik heb voorgisteren nog model gestaan. Vier uur aan één stuk.

Anna: Wat zeg je? Vier uur?

Henny: Ja ja, maar dat was ook niet zomaar 'n portret. Mij heeft hij helemáál gedaan! (*enthousiast*) Elk lichaamsdeel tot in het kleinste detail uitgewerkt, nietwaar lieverd? (*geeft Boris 'n kus*) Precies als bij Rose Dewitt-Beaucater en Jack Dawson op de Titanic. (*opnieuw 'n kus*)

Boris: Exact, Honey. (*zelfgenoegzaam*) Ik ben zelf ook van mening, dat 't bijzonder goed gelukt is. (*kusje*)

Anna: (*argwanend*) En eh, was 't dan misschien ook nog zo, dat je geen kleren, ik bedoel, dat je geen draad aan je lijf had, toen hij je...?

Boris: Natuurlijk! Wat dacht u! Een kunstenaar als ik moet geïnspireerd worden. En het puntgave slanke gestroomlijnde superlijf van Henny kán men alleen maar naakt doen. Rose droeg op de Titanic immers ook alleen maar het hart van de oceaan.

Anna: (*ietwat aangeslagen*) Ja zeg, ben ik hier soms in de bioscoop? Ik heb die film helaas niet gezien, (*met nadruk*) meneer Dawson! En het spijt me, dat ik je dus niet helemaal kan volgen.

Henny: Je zult eens wat vaker naar de bioscoop moeten, ma.

Anna: O ja? En met wie dan? Dacht je soms, dat ik je vader daar in 't weekend mee naartoe krijg? (*korte pauze, al naar rechts*) Het is wasdag vandaag, dus zal ik maar eens gaan beginnen. (*tot Boris, koel*) De tafel is nog gedekt en als je iets mocht wensen, dat er niet op staat, kun je je tot mijn puntgave en gestroomlijnde dochter wenden. (*wil af, draait zich in de deur nog even om, bars*) En de eitjes zijn nog warm! (*af*)

Boris: (*gaat aan tafel zitten, smeert 'n broodje, onthoofd 'n ei*) Gossie zeg, ik heb er zo'n donkerbruin vermoeden van, dat je 't goed bij haar verbruid hebt.

Henny: (*ernstig*) Neem me niet kwalijk zeg, maar 't was ook 'n... (*kan zich nu toch niet meer inhouden, proestend*) idiote situatie. Worden m'n ouders op de vroege maandagmorgen plots geconfronteerd met een haast naakte, zij het dan ook goedogende, vreemde man, die net doet, alsof hij hier helemaal thuis is.

Boris: Och kom, baby, zoiets moet toch kunnen op vandaag.

Henny: Luister, ga je nu eerst aankleden, kunnen we samen de deur uit. En binnenkort steek je je dan eens 'n beetje fatsoenlijk in de kleren en zullen we het kennismakingsritueel nog eens overdoen. Maar dan 'n beetje beschaafder.

Boris: (*smeert afwisselend chocoladepasta en jam op z'n broodje, doet er dan weer 'n stuk vlees op, zit met z'n mes in letterlijk alle potjes en glazen en eet zelfs van 't mes*) Maar sweety, ik had gedacht, dat we na het ontbijt nog 'n half uurtje plat zouden gaan. Vlug wat nieuwe power opdoen! Ja toch zeker?

Henny: Luister Boris, ik had allang op weg naar school moeten zijn. En laten we het nu alsjeblieft niet erger maken dan het sowieso al is. *(drinkt haar glas leeg)* Mijn moeder is weliswaar een modern denkende vrouw, maar 'n situatie als voorheen, is toch nog wel iets teveel van haar gevraagd. En daarom doen we er verstandiger aan nu niet meer terug naar bed te gaan.

Boris: Was ik dan soms niet goed vannacht?

Henny: Boris, alsjeblieft!

Boris: *(nog steeds royaal etend en koffie drinkend)* Oké oké, dan niet.

Henny: En hou nu eindelijk eens op met het naar binnen werken van dat ongezonde spul allemaal! Je hoeft m'n moeders slechte voorbeeld niet per se te volgen.

Boris: Ja ja, maar het smaakt verdraaid lekker.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto